

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobců: a) X, narozená X
b) X, narozený X
c) X, narozený X
d) X, narozená X
státní příslušnost všech: X
všichni bytem X
všichni zastoupení advokátem Dr. Stephanem Heidenhainem
se sídlem Laubova 10, Praha 3

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
se sídlem Kongresová 1666/2, Praha 4

o žalobě ze dne 15. 7. 2022 na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhali ochrany před nezákonným zásahem žalovaného spočívajícím v tom, že žalovaný dne 11. 7. 2022 fakticky odmítl přijmout žádosti žalobců o dočasnou ochranu dle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaným invazí vojsk Ruské federace.
2. Soud konstatuje, že žalobci původně coby žalovaného označili Ministerstvo vnitra, po výzvě soudu ze dne 5. 9. 2022, č. j. 17 A 62/2022-63 (stran jejího obsahu viz níže), pak za žalovaného označili Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy a také upřesnili, že se jedná o žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.
3. Žalobci v žalobě (a dalších podáních) uvedli, že v důsledku ruské invaze na Ukrajinu uprchli do Lotyšska, kde dne 22. 4. 2022 získali dočasnou ochranu, zůstali zde však jen do 30. 6. 2022, neboť i zde měli z války obavy. Dne 29. 6. 2022 zrušili lotyšský status dočasné ochrany, poněvadž jim to poradila charitativní organizace v Praze, která jim nyní poskytuje bydlení. Tímto tedy dle lotyšského práva zanikla jejich dočasná ochrana.
4. Žalobci postupně upřesnili, že své žádosti ze dne 11. 7. 2022 podávali v Krajském asistenčním centru pomoci Ukrajině v Praze, náměstí OSN č. 844/1, Praha 9, v čase mezi 14:00 a 15:30 hod. Vyplněné formuláře žádostí jim byly vráceny, aniž by je pracovníci centra vyplnili v části pro úřední záznam, označili podacím razítkem a orazítkovali a podepsali. Konkrétního pracovníka centra žalobci nijak neidentifikovali. Komunikace při podávání žádostí byla minimální, žalobci předali své žádosti a po chvíli jim byly vráceny, přičemž jim pracovník centra oznámil, že (slovy žalobců) „*kvůli tomu, že byla zrušena lotyšská dočasná ochrana, asi není třeba, aby Žalobci vůbec měli dostat dočasnou ochranu v České republice*“. Žalobci z toho dovodili, že důvodem faktického odmítnutí přijetí jejich žádostí bylo to, že o dočasnou ochranu požádali v jiném členském státě Evropské unie [§ 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 65/2022 Sb.], s čímž nesouhlasili, neboť svou dočasnou ochranu v Lotyšsku předtím zrušili.
5. K prokázání svých tvrzení žalobci navrhli své účastnické výsledky, jiné důkazní návrhy žalobci neměli.

Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, přičemž uvedl, že neeviduje žádosti žalobců o udělení dočasné ochrany (pozn. soudu, totéž již předtím sdělilo Ministerstvo vnitra, které dodalo, že žádného z žalobců nedohledalo ani v Informačním systému cizinců).

Posouzení žaloby soudem

7. Soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí [§ 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud podotýká, že si je vědom usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2022, č. j. 14 A 63/2022-30 (kasační stížnost proti němu byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího

Shodu s prvopisem potvrzuje:

správního soudu ze dne 12. 10. 2022, č. j. 2 Azs 178/2022-46), které odmítlo žalobu jiných žalobců proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o nepřijatelnosti jejich žádostí o dočasnou ochranu. Dané správní rozhodnutí má podobu vyplněné části formuláře žádosti o dočasnou ochranu označené jako „místo pro úřední záznamy“. Lze dodat, že tato rozhodnutí správních soudů se také vyjádřila v tom směru, že výluka rozhodnutí o nepřijatelnosti žádosti o udělení dočasné ochrany ze soudního přezkumu neodporuje právu Evropské unie ani Listině základních práv a svobod.

9. V projednávaném případě je však situace odlišná, neboť žalobci tvrdí, že jejich žádosti nebyly vůbec přijaty, potažmo na nich nebyl vyplněn důvod nepřijetí. Nevzniklo tedy (písemné) správní rozhodnutí o jejich žádostech, jako tomu bylo v případě výše citovaného rozhodnutí Městského soudu v Praze. To jednak znamená, že žalobu nelze odmítnout z důvodu vyloučení soudního přezkumu rozhodnutí dle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb., jednak je třeba, aby žalobci zvolili zásahovou žalobu, což učinili. Žalobci tvrzené faktické odmítnutí přijetí jejich žádostí žalovaným je totiž nepochybně faktickým úkonem správního orgánu, tedy zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. Lze dodat, že nemůže jít o nečinnost správního orgánu, jelikož ta by přicházela v úvahu tehdy, pokud by žádosti žalobců byly řádně nabrány (např. by obsahovaly podací razítko) a teprve poté by o nich žalovaný nerozhodl (nevyplnil by místo pro úřední záznamy).
10. Soud zdůrazňuje, že s ohledem na nedostatečné vyličení skutkových okolností, pochybnosti o zvoleném žalobním typu a neoznačení důkazů vyzval žalobce usnesením ze dne 5. 9. 2022, č. j. 17 A 62/2022-63, k odstranění vad žaloby. Soud vedl žalobce k co možná nejpodrobnějšímu vyličení celé události, tj. aby zejména uvedli: (i) zda byly žádosti podávány u pracovníka Ministerstva vnitra, nebo příslušníka Policie ČR, a to včetně jména úřední osoby, příp. služebního čísla; (ii) zda byly žádosti fyzicky předány do dispozice správního orgánu (úřední osoby), popř. zda a jakým způsobem úřední osoba zcela odmítla žádosti fyzicky převzít; (iii) jakým způsobem probíhalo podání žádostí, především komunikace s úřední osobou – zda šlo o pouhé předání žádosti, či byl s žalobci veden rozhovor a jaký byl jeho obsah, zda, popř. jaké doklady (písemnosti) žalobci předkládali atd.; (iv) pokud byly žalobcům jejich žádosti vráceny, jakým způsobem se tak stalo – která úřední osoba jim je vrátila, zda jim k vrácení bylo něco sděleno, předáno atd.; (v) pokud byly žalobcům jejich žádosti vráceny a současně bylo žalobcům při vrácení žádostí (ústně) sděleno, že žádosti jsou nepřijatelné, zda žalobci trvali na tom, aby správní orgán žádosti přijal, popř. jejich nepřijetí nějak potvrdil, tj. učinil o tom záznam na žádosti nebo žádost orazítkoval, popř. vydal žalobcům nějaký dokument potvrzující, že se dostavili na pracoviště správní orgánu a pokoušeli se žádosti podat apod. Dále soud žalobce vyzval k označení důkazů. V odůvodnění usnesení pak soud upozornil žalobce, že se mylí ve svém přesvědčení, že není třeba řešit pasivní legitimaci. Jelikož existuje shodná pravomoc Ministerstva vnitra a Policie ČR pro přijímání žádostí o udělení dočasné ochrany, je třeba označit ten orgán, který fakticky odmítl přijmout žádosti žalobců. Soud přitom odmítl tezi žalobců, že Policie ČR je pouhým prostředníkem a konečným adresátem žádostí je vždy Ministerstvo vnitra.
11. Žalobci na to reagovali již výše uvedeným, tj. sdělili některé okolnosti podávání svých žádostí, změnili označení žalovaného (aniž by však uvedli, co je k tomu vedlo, tedy proč ze dvou správních orgánů se shodnou pravomocí označili za žalovaného právě Policii ČR) a navrhli účastnický výsledek.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

12. Soud považuje tvrzení žalobců za nekonkrétní a ničím neprokázaná, žalobci tedy neunesli břemeno tvrzení a důkazní břemeno. Soud nepřistoupil k účastnickým výslechům žalobců (a nenařizoval proto jednání), neboť má za to, že by pro věc nepřinesly nic nového. Soud akcentuje, že žalobce má v soudním řízení možnost obracet se na soud písemně a do žaloby a dalších podání může uvést veškeré podstatné okolnosti věci. Jak soud uvedl výše, vyzval žalobce k co možná nejpodrobnějšímu popisu celého zásahu a učinil tak zcela konkrétními otázkami na veškeré v úvahu přicházející detaily podání žádostí žalobců. Lze říci, že takto zevrubná výzva je *de facto* účastnickým výslechem žalobců. Žalobci ovšem svým vyjádřením neposkytli takový popis zásahu, který by soudu umožnil dále zjišťovat, zda k němu skutečně došlo, a ani nepředestřeli důkazní návrhy nad rámec účastnických výslechů, které však nejsou *stricto sensu* důkazem (v zásadě jde o ústní podání účastníka řízení), na rozdíl od výslechu svědků, listin atd.
13. Soud chápe, že pro žalobce bylo podání žádostí úkonem, ve kterém jednali z pozice právních laiků v cizí zemi, nadto coby uprchlíci před válečným konfliktem. Na druhou stranu nelze odhlédnout od toho, že žalobci nebyli schopni uvést téměř žádné podrobnosti o podávání svých žádostí, zejména relevantně označit (či alespoň popsat) příslušného pracovníka, který jim měl žádosti bez vyřízení vrátit.
14. Nadto žalobci, kteří po upozornění na shodnou pravomoc Ministerstva vnitra a Policie ČR ve vztahu k žádostem o dočasnou ochranu reagovali změnou žalovaného, současně uvedli, že „*nebylo a nemohlo byt pro Žalobce jasné, kdo jednal*“. Jinými slovy žalobci připouští, že si pasivní legitimaci žalovaného nejsou jistí.
15. I po právním laikovi lze přitom důvodně požadovat přiměřenou obezřetnost a úvahu, že je-li vystaven jednání správního orgánu, s nímž nesouhlasí a které není písemně zachyceno, musí věnovat zvýšenou pozornost tomuto jednání a musí se snažit zajistit si důkazy, ztotožnit úřední osoby atd.
16. S ohledem na výše uvedené nemá soud za prokázané, že k žalobci tvrzenému zásahu žalovaného došlo. Soud se proto již nezabýval tím, zda by takový postup žalovaného byl zákonný.
17. Soud dodává, že žalobci v žalobě rovněž rozporovali zákonnou konstrukci nepřijatelnosti žádosti o dočasnou ochranu a vyloučení soudního přezkumu dle § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb., leč s ohledem na to, že přijetí žádostí bylo fakticky odmítnuto, tudíž nedošlo k vydání odmítavého správního rozhodnutí, jak to předvídá citované ustanovení, je tato část námitek žalobců irelevantní. Bezpředmětné jsou proto též návrhy žalobců na předložení předběžné otázky Soudnímu dvoru Evropské unie ohledně souladnosti § 5 odst. 2 zákona č. 65/2022 Sb. s čl. 29 odst. 1 směrnice Rady 2001/55/ES, popř. na předložení téhož ustanovení Ústavnímu soudu z důvodu jeho rozporu s ústavním pořádkem.
18. Soud závěrem poznamenává, že aniž by zpochybňoval, že prokázané faktické odmítnutí přijetí žádosti o dočasnou ochranu správním orgánem by bylo zřejmě nezákonné, tak se postup žalobců, kteří šli cestou podání správní žaloby, ač byli v očividné důkazní nouzi, jeví jako nešťastný. Žalobcům nic nebránilo, aby se pokusili podat své žádosti znovu, např. za přítomnosti právního zástupce, čímž si mohli opatřit relevantní důkazy, či dokonce přimět správní orgán k přijetí žádosti.

Závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje:

19. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání (žalobci ani žalovaní nesdělili soudu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci).
20. Protože žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. prosince 2022

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

z důvodu nepřítomnosti předsedy senátu
podepsal písemné vyhotovení rozhodnutí v souladu
s § 54 odst. 2 věta druhá s. ř. s. člen senátu Vadim Hlavatý

Shodu s prvopisem potvrzuje: